

مطالعه تفرانس‌های ابعادی و هندسی سوراخ تولیدشده در فرآیند فرزکاری مارپیچ

حامد حسن‌پور^۱، فرهاد محمدی پیراسته^۲، مجید یوسفی تبار^۳

^۱. تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده مهندسی مکانیک (دانشجوی دکتری)

^۲. تهران، دانشگاه آزاد واحد پرند (دانشجوی کارشناسی ارشد)

^۳. تهران، دانشگاه مالک اشتر تهران (کارشناس ارشد)

چکیده

توانایی ساخت یک محصول بر اساس فاکتورهایی همچون تفرانس‌های ابعادی و هندسی مورد ارزشیابی قرار می‌گیرد. در واقع مهم‌ترین عنصر در نقشه ساخت یک قطعه صنعتی، مشخصه‌های تفرانسی آن است. هدف از تحقیق حاضر، مطالعه تجربی دقت سوراخ تولید شده به کمک فرآیند نوین فرزکاری مارپیچ، روی فولاد آلیاژی ۱.۷۷۶۵ می‌باشد. در این فرآیند، سوراخ توسط ابزار فرزکاری متحرک روی یک مسیر مارپیچ تولید می‌شود. با استفاده از این روش، سوراخی با کیفیت بالا تولید شده و دیگر نیازی به پرداخت کاری (بورینگ) آن نخواهد بود. روش طراحی آزمایش‌ها تاگوشی به منظور بررسی اثر پارامترهای فرآیند فرزکاری شامل؛ سرعت برشی، نرخ پیشروی، عمق برش محوری و سختی قطعه کار روی تفرانس‌های ابعادی و هندسی سوراخ به کار گرفته شد. همچنین اثر استفاده از دو روش روان کاری با حداقل سیال برشی و فرزکاری خشک نیز مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که روش فرزکاری مارپیچ می‌تواند جایگزین مناسبی برای سوراخ کاری سنتی باشد. همچنین سرعت برشی به عنوان اصلی‌ترین پارامتر، نقش موثری بر بهبود کیفیت سوراخ تولیدی داشت. از سوی دیگر روش روان کاری با حداقل سیال برشی و روغن پایه گیاهی بهترین عملکرد روانکاری را در مقایسه با استفاده از روغن معدنی و ماشین کاری خشک از خود نشان داد.

واژه‌های کلیدی: فرزکاری مارپیچ؛ سوراخ کاری؛ تفرانس‌های ابعادی و هندسی؛ روش حداقل سیال برشی.

مقدمه

در فرآیند سوراخ‌کاری، به علت برقراری انطباق بین مجموعه‌ها و اتصالات میان آن‌ها، کوچک‌ترین خطا و اشتباهی باعث رد شدن محصول تولیدی می‌گردد. توانایی ساخت یک محصول بر اساس فاکتورهای خروجی مانند تلرانس‌های ابعادی و هندسی مورد ارزشیابی قرار می‌گیرد، به طوری که این فاکتورها طول عمر و نحوه عملکرد قطعه را در مجموعه بکار گرفته شده مشخص می‌کنند. از این رو مهم‌ترین پارامتر در نقشه ساخت یک قطعه صنعتی مشخصه‌های ابعادی و تلرانسی است. یکی از روش‌های نوین سوراخ‌کاری، به منظور ایجاد سوراخی با دقت و کیفیت بالا، فرزکاری ماریچ^۱ است. این فرآیند به تولید سوراخ توسط ابزار فرزکاری متحرک روی یک مسیر ماریچ اطلاق می‌شود. در واقع سوراخ‌کاری معمولی دارای محدودیت‌هایی می‌باشد. در این روش سرعت برشی در نوک ابزار صفر بوده و به دنبال آن، نیروی محوری برش بالا می‌رود. این پدیده شرایط نامطلوبی از جمله انحراف ابزار و کاهش دقت ابعادی سوراخ را به همراه دارد [۱]. همچنین در عملیات سوراخ‌کاری توسط مته، به دلیل هندسه گوه‌ای شکل ابزار و تغییر شکل پلاستیکی ماده‌ی قطعه‌کار، پلیسه‌ای^۲ در دهانه ابتدایی و انتهایی سوراخ ایجاد می‌گردد [۲].

با استفاده از فرزکاری ماریچ می‌توان به نحو چشمگیری تولید پلیسه لبه سوراخ را کاهش داد. از مزایای دیگر این روش می‌توان به برش هموار در طول عملیات، نیروی محوری کوچک و دقت بالاتر در مقایسه با سوراخ‌کاری سنتی اشاره کرد. برتری دیگر این روش نسبت به سوراخ‌کاری معمولی، عدم نیاز به تعویض ابزار برای تولید سوراخ‌هایی با قطرهای مختلف است که به موجب آن، انعطاف‌پذیری سیستم افزایش و زمان و هزینه‌های ماشین‌کاری کاهش می‌یابد [۳-۵]. از این رو فرزکاری ماریچ به طور گسترده‌ای در ساخت قطعات و ابزارآلات در صنایع هوافضا، نیروگاهی و ادوات حفاری کاربرد دارد.

قطر اسمی سوراخ نهایی در فرزکاری ماریچ، ترکیبی از قطر ابزار و قطر مسیر ماریچ است. در این فرآیند سه نوع حرکت همزمان، شامل چرخش ابزار به دور محور خود، چرخش حول دایره مسیر ماریچ و حرکت محوری وجود دارد. در فرزکاری ماریچ هر چه نسبت قطر سوراخ به قطر ابزار بیشتر شود، نرخ براده‌برداری بیشتر شده و در نتیجه راندمان فرآیند افزایش پیدا خواهد کرد [۳].

فاکتور موثر دیگر در تولید سوراخ با کیفیت و دقت بالا، نحوه دفع حرارت تولیدی حین فرآیند با استفاده از روان‌کاری و خنک‌کاری مناسب است. استفاده از روش‌های سنتی روان‌کاری، علاوه بر افزایش چشمگیر هزینه‌های ماشین‌کاری و مصرف بیش از حد سیال برشی، عدم توانایی کافی جهت نفوذ کامل سیال به منطقه برش را در پی دارد. از سوی دیگر، توجه روزافزون به مقوله‌های زیست‌محیطی فعالیت‌های، صاحبان صنایع را وادار به کاهش استفاده از سیالات برشی پایه معدنی کرده است [۶]. امروزه تحقیقات زیادی به منظور یافتن روش‌هایی جهت جایگزین کردن سیالات کم‌خطر برای محیط‌زیست، کم‌هزینه برای صنعت و کارآمد از نظر

۱. Helical Milling

۲. Burr

پانزدهمین سمینار ملی مهندسی سطح

خواص روان کاری صورت گرفته است. از جمله این روش‌ها می‌توان روان کاری جامد، خنک کاری برودتی و همچنین روان کاری نیمه‌خشک (MQL^۱) با استفاده از سیالات تجدیدپذیر مانند روغن‌های پایه گیاهی^۲ را نام برد [۷]. در ادامه به برخی از مطالعات صورت گرفته در زمینه ایجاد سوراخ به روش فرزکاری ماریچ اشاره شده است.

ایبر و همکاران [۸] به مقایسه تجربی دو فرآیند سوراخ کاری ماریچ و معمولی برای تولید سوراخ دقیق در فولاد ابزار AISI D۲ با سختی بالا پرداختند که برتری فرزکاری ماریچ در پروفیل سوراخ تولیدشده گزارش شد. همچنین نشان داده شد که پروفیل گردی در ابزار یکپارچه بهتر از نوع اینسرتی است.

دنکا و همکاران [۳] عملیات فرزکاری ماریچ را روی قطعه کامپوزیتی شامل تیتانیوم و فیبر انجام دادند و با تحلیل براده به این مهم رسیدند که در فرزکاری ماریچ، ضخامت براده نتراشیده شده دارای رفتار سینوسی می‌باشد. در نتیجه براده‌های تولیدی در روش ماریچ منفصل و کوچک بوده درحالی‌که سوراخ کاری معمولی براده‌هایی پیوسته و بزرگ تولید می‌کند. آن‌ها همچنین نشان دادند که به علت مکانیزم حرکتی سه جهته در فرزکاری ماریچ، نیاز به ماشین‌ابزاری با نرخ تغذیه متغیر و صلبيت کافی بوده و فقدان این شرایط باعث به هم ریختن تلرانس‌ها و خطای ابعادی می‌شود.

شان و همکاران [۵] مطالعاتی در زمینه افزایش عمق برش محوری (گام ماریچ) فرزکاری ماریچ انجام دادند و اذعان داشتند که طول مسیر ماشین کاری در فرآیند فرزکاری ماریچ بسیار بیشتر از سوراخ کاری سنتی بوده و با افزایش مقدار گام، طول این مسیر کاهش می‌یابد. نیروهای برشی و در پی آن لرزش و ارتعاشات ابزار نیز با افزایش گام ماریچ بیشتر شده که این پدیده منجر به وخیم‌تر شدن کیفیت سوراخ می‌گردد.

ساساهارا و همکاران [۹] فرزکاری ماریچ را روی آلیاژ آلومینیوم و با استفاده از روان کاری نیمه‌خشک انجام دادند و نتیجه گرفتند که در هنگام استفاده از یک نازل برای سیستم خنک کاری، پروفیل مقطع دایره به یک طرف کشیده شده و در حالت دو نازله تلرانس‌های بهتری بدست خواهد آمد. همچنین زبری سطح در حالت MQL و روش سنتی تقریباً یکسان بوده ولی در مقایسه با حالت خشک کاهش قابل توجهی داشته است.

لی و همکاران [۴] به بررسی کیفیت سوراخ در فرزکاری ماریچ خشک آلیاژ Ti۶Al۴V پرداختند و گزارش کردند که بدترین کیفیت سوراخ در سوراخ کاری با ابزار ساییده شده به وجود می‌آید. علت این پدیده تولید حرارت بالاتر در استفاده از ابزار کندشده بود. در واقع با افزایش زمان ماشین کاری و سایش ابزار، کیفیت سطح نامطلوبی به وجود خواهد آمد.

ریرو و همکاران [۱۰] نیز تلرانس‌های ابعادی و هندسی را در فرزکاری یک قالب صنعتی از جنس فولاد ابزار سخت شده H۱۳ مورد مطالعه قرار دادند. نشان داده شد که فرزکاری مخالف تلرانس‌های دقیق‌تری در سطوح داخلی و خارجی نتیجه می‌دهد.

۱. Minimum Quantity Lubrication

۲. Vegetable Based Oil

هدف از تحقیق حاضر، مطالعه تجربی تolerانس‌های ابعادی و هندسی سوراخ تولیدشده با استفاده از فرآیند فرزکاری ماریچ روی فولاد AISI 1.7765 با دو نوع سختی و دو نوع سیستم روان کاری می‌باشد. به این منظور از روش طراحی آزمایش تاگوچی بهره گرفته شد و اثر پارامترهای برشی شامل سرعت برشی، نرخ پیشروی و عمق برش محوری روی تolerانس‌های ابعادی و هندسی سوراخ مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش تحقیق

آزمایش‌ها روی فولاد آلیاژی AISI 1.7765 با دو نوع سختی انجام شد. آزمایش‌های طرح‌ریزی شده روی دستگاه فرز کنترل عددی سه محوره کنترل همزمان مدل S1354A، با کنترلر میتسویشی و حداکثر دور اسپیندل 8000 دور بر دقیقه انجام شد. ابزار بکار گرفته شده نیز، تیغچه فرز سرتخت یکپارچه، 4 پره، به قطر 6 میلی‌متر، با زاویه ماریچ 30 درجه و روکش TiAlN، ساخت شرکت گریسون^۱ بود. از سیستم روان کاری MQL نیز با دو نازل در زاویه 45 درجه نسبت به محور ابزار بهره گرفته شد. آزمایش‌ها در حالت MQL با دو روغن معدنی و گیاهی و نیز حالت خشک با هوای فشرده انجام گرفت. دبی خروجی روغن مورد استفاده در سیستم MQL برابر با 100 میلی‌لیتر بر ساعت و فشار هوای 3 بار بودند. شکل 1 تصویر چیدمان آزمایش را نشان می‌دهد. برای اندازه‌گیری تolerانس‌های ابعادی و هندسی نیز از دستگاه ماشین اندازه‌گیری مختصات^۲ مدل LH87 ساخت شرکت ونزل^۳، با قطر پراب 2 میلی‌متر از نوع تماسی و با دقت 2/7 میکرومتر استفاده گردید.

از روش طراحی آزمایش تاگوچی به منظور کاهش تعداد آزمایش‌ها و بررسی و ارزیابی پنج فاکتور سختی قطعه کار، سرعت برشی، سرعت پیشروی، عمق برش محوری و نوع سیستم روان کاری استفاده شده. با استفاده از این روش طراحی آزمایش، می‌توان با اطمینان بالا و در عین حال صرف زمان کمی، تاثیر پارامترهای ورودی را روی خروجی آزمایش بررسی کرد. برای انجام آزمایش‌ها از آرایه متعامد L18 استفاده گردید و در مجموع 18 آزمایش انجام شد.

۱. Garryson

۲. Coordinate Measuring Machine (CMM)

۳. Wenzel

پانزدهمین سیمنار ملی مهندسی سطح

جدول ۱ متغیرهای آزمایش را به همراه سطوح آن‌ها نشان می‌دهد. در هر آزمایش، با هدف ایجاد سوراخی به قطر ۱۰ میلی‌متر، فرآیند فرزکاری ماریپچ روی قطعه پیاده‌سازی شد. پس از آن و با استفاده از دستگاه اندازه‌گیری مختصات، مقادیر اندازه اسمی و تolerانس گردی سوراخ تولیدی اندازه‌گیری شدند.

نتایج و بحث

جدول ۲: آرایه طراحی آزمایش I₁₈ به همراه تolerانس‌های اندازه‌گیری شده در هر آزمایش را نشان می‌دهد. در ادامه هر کدام از این خروجی‌ها به صورت جداگانه مورد بررسی قرار گرفته‌است.

- اندازه اسمی سوراخ

اندازه اسمی یکی از مهم‌ترین مشخصه‌های کیفیت سوراخ بوده و بیشترین تأثیرپذیری را از پارامترهای برشی دارا می‌باشد. شکل ۲ اثر فاکتورهای مورد بررسی در این تحقیق را بر اندازه اسمی سوراخ به تصویر می‌کشد. مشاهده می‌شود که اندازه قطر سوراخ دارای مقدار کمینه ۱۰/۰۵ و بیشینه ۱۰/۱۸ می‌باشد. همچنین روند تغییرات نشان می‌دهد که روش روان‌کاری و سرعت برشی بیشترین سهم را در تغییرات تolerانس‌های ابعادی ایفا کرده و پارامترهای نرخ پیشروی، سختی قطعه کار و گام ماریپچ دارای سهم کمتری می‌باشند.

شکل ۲ (الف) نشان می‌دهد که با افزایش سختی قطعه کار، اندازه اسمی سوراخ تا حدودی بالاتر می‌رود، که علت را می‌توان در افزایش استحکام ماده و همچنین افزایش نیروهای ماشین‌کاری دانست [۱۰]. علاوه بر این، دویدگی ابزار در اثر نفوذپذیری کمتر ابزار در داخل قطعه کار سخت‌تر، بیشتر می‌شود. همچنین در شکل ۲ (ب) مشاهده می‌شود که افزایش سرعت برشی موجب بهبود تolerانس‌های ابعادی قطعه کار شده و سوراخ دقیق‌تری تولید می‌کند. سرعت برشی تنها پارامتری است که چنین اثر مثبتی روی کیفیت سوراخ دارد. در واقع افزایش این پارامتر موجب افزایش حرارت و نرم شدن ماده در ناحیه برش شده و بهبود تolerانس‌ها را به همراه دارد. با توجه به شکل ۲ (ج) نیز اثر پیشروی روی دقت سوراخ به نحوی است که نرخ تغذیه بیشتر، باعث افزایش ضخامت براده نتراشیده شده و به موجب آن، نیروی هدایت‌کننده در راستای مسیر پیشروی ابزار ازدیاد می‌یابد. این افزایش نیرو، انحراف ابزار را در پی داشته و در نتیجه منجر به دورتر شدن قطر سوراخ از اندازه اسمی آن می‌شود [۴].

شکل ۲ (د) تأثیر افزایش عمق برشی محوری را روی اندازه اسمی سوراخ نشان می‌دهد. بر اساس سینماتیک فرآیند فرزکاری ماریپچ، با افزایش عمق برشی محوری، گام ماریپچ و در پی آن نیروهای برش افزایش می‌یابد. این افزایش نیروی برشی، باعث بالا رفتن لرزش و ارتعاشات در فرآیند شده و وخیم‌تر شدن کیفیت سوراخ را به دنبال دارد. در نهایت شکل ۲ (ه) اثر روش‌های مختلف روان‌کاری را روی اندازه اسمی سوراخ نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که تغییر حالت روانکاری بیشترین تأثیر را روی تغییرات اندازه سوراخ دارد. این تأثیرگذاری

بالا تر، ناشی از توانایی بالای روش MQL در مقایسه با روش‌های دیگر است. دلیل برتری این روش را می‌توان در تولید یک لایه فیلم روغن در منطقه برش مابین سطح در حال ماشین‌کاری و ابزار برش دانست. این لایه تولیدشده در زمان استفاده از روغن گیاهی به علت ویسکوزیته بالای آن، بهتر می‌تواند اصطکاک و حرارت را کاهش دهد. همچنین روغن‌های گیاهی در مقایسه با نوع معدنی مخصوصاً در مرزهای روان‌کاری دارای قطبیت بالایی هستند، این ویژگی به آن‌ها اجازه می‌دهد تا پیوند قوی‌تری در سطح روان‌کاری ایجاد کرده و پایداری لایه روانکار را افزایش دهند [۶]. حالت خشک با هوای فشرده، به دلیل عدم توانایی در روان‌کاری و خنک‌کاری ناحیه برش، بدترین نتایج را نتیجه داد.

- تلرانس گردی

تلرانس گردی، میزان خروج از گردی در یک مقطع از سوراخ را به صورت عددی بیان می‌کند. نتایج اندازه‌گیری این تلرانس نیز حاکی از تغییرات گردی مابین ۰/۰۲۵ تا ۰/۰۳۵ میلی‌متر است. بیشترین انحراف در فرزکاری با سرعت پایین و در حالت استفاده از هوای خشک بدست آمد.

شکل ۳ اثر پنج پارامتر را بر تلرانس گردی سوراخ نشان می‌دهد. بررسی شیب نمودار نشان می‌دهد که سرعت برشی بازم بیشترین تأثیر را روی این تلرانس داشته و در ادامه نوع سیستم خنک‌کاری، پیشروی، گام ماریپیچ و سختی قطعه‌کار به ترتیب دارای بالاترین نقش هستند. اثر سختی قطعه‌کار روی تلرانس‌های گردی (شکل ۳ الف))، مشابه قبل است. تأثیر تغییرات سرعت برشی بر تلرانس‌های گردی در شکل ۳ (ب) نیز قابل مشاهده است. این نمودار نشان‌دهنده اثر مثبت افزایش سرعت برشی روی تلرانس‌های گردی می‌باشد. علت این پدیده را می‌توان مشابه اثر سرعت برشی روی تلرانس‌های ابعادی، در افزایش پایداری فرآیند با بالا رفتن مقدار این پارامتر دانست. شکل ۳ (ج) نیز اثر نرخ پیشروی را بر تلرانس‌های گردی نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که روند تغییرات تلرانس‌های گردی با نرخ پیشروی، مشابه تلرانس‌های ابعادی می‌باشد.

اما در شکل ۳ (د) بر خلاف نتیجه قبلی، با افزایش عمق برش محوری یا همان گام ماریپیچ فرزکاری، انحراف گردی سوراخ کمتر شده و در نتیجه تلرانس‌های گردی کاهش می‌یابد. در واقع با افزایش عمق برش محوری، هم نیروهای برشی و هم سطح درگیری ابزار با سوراخ بطور قابل‌ملاحظه‌ای افزایش یافته و ابزار در هر مرحله باربرداری، با سطح بیشتری از قطعه‌کار درگیر می‌شود. این پدیده باعث می‌گردد که در نهایت سوراخی با پستی و بلندی کمتر به وجود آید. از سوی دیگر، با افزایش مقدار عمق برش محوری، تعداد حلقه‌های ماریپیچ مسیر حرکت ابزار کاهش یافته و در نتیجه طول مسیر کوتاه‌تر می‌شود. این کاهش طول مسیر، خطاهای ناشی از ماشین‌ابزار و عوامل خارجی موثر بر عملیات را کمتر کرده و پایداری بیشتر فرآیند برش را به همراه دارد [۱۱]. همچنین در شکل ۳ (ه) اثر استفاده از روش‌های مختلف روان‌کاری را روی تلرانس‌های گردی سوراخ نشان

پانزدهمین سمینار ملی مهندسی سطح

داده شده است. با مقایسه این نمودار با شکل ۲ (ه) می‌توان دریافت که سهم تأثیرگذاری روش روان کاری روی تفرانس‌های گردی در مقایسه با تفرانس‌های ابعادی به نصف کاهش یافته است. همانند تفرانس‌های ابعادی، در اینجا نیز برتری روغن گیاهی نسبت به روغن معدنی و هوای فشرده مشهود است.

نتیجه‌گیری

در این پژوهش فرآیند فرزکاری مارپیچ به عنوان روشی نوین به منظور انجام سوراخ کاری روی فولاد ۱.۷۷۶۵ و در حضور سیستم روان کاری با حداقل سیال برشی و سوراخ کاری خشک مورد بررسی قرار گرفت. به این منظور با استفاده از روش طراحی آزمایش تاگوچی، اثر پارامترهای برشی شامل سرعت برشی، پیشروی و عمق برش محوری و سختی قطعه کار روی کیفیت سوراخ تولیدی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بدست آمده در این پژوهش به صورت خلاصه در ادامه آورده شده است.

- (۱) افزایش سرعت برشی به عنوان اصلی‌ترین پارامتر موثر بر کیفیت سوراخ موجب بهبود اندازه اسمی سوراخ تولیدی شده و تنها پارامتر دارای اثر مثبت روی تمامی معیارهای کیفیت سوراخ تولیدی می‌باشد.
- (۲) افزایش عمق برش محوری بر خلاف اثر آن روی تفرانس‌های ابعادی، باعث کاهش تفرانس‌های هندسی سوراخ تولیدی شده و میزان تأثیرگذاری آن روی تفرانس‌های استوانه‌ای دو برابر تفرانس‌های گردی است.
- (۳) نتایج حکایت از عملکرد بهتر سیال برشی پایه گیاهی در مقایسه با نوع معدنی روی کیفیت سوراخ داشته و می‌تواند به عنوان جایگزین مناسبی برای سیال‌های برشی تجدیدناپذیر باشد.

مراجع

- [۱] H. Tönshoff, W. Spintig, W. König, A. Neises, Machining of holes developments in drilling technology, *CIRP Annals-Manufacturing Technology*, Vol. ۴۲, No. ۲, pp. ۵۵۱-۵۶۱, ۱۹۹۴.
- [۲] G. Byrne, D. Dornfeld, B. Denkena, Advancing cutting technology, *CIRP Annals-Manufacturing Technology*, Vol. ۵۲, No. ۲, pp. ۴۸۲-۵۰۷, ۲۰۰۲.
- [۳] B. Denkena, D. Boehnke, J. Dege, Helical milling of CFRP-titanium layer compounds, *CIRP Journal of manufacturing Science and Technology*, Vol. ۱, No. ۲, pp. ۶۴-۶۹, ۲۰۰۸.
- [۴] H. Li, G. He, X. Qin, G. Wang, C. Lu, L. Gui, Tool wear and hole quality investigation in dry helical milling of Ti-۶Al-۴V alloy, *The International Journal of Advanced Manufacturing Technology*, pp. ۱-۱۲, ۲۰۱۴.
- [۵] Y. Shan, N. He, L. Li, W. Zhao, X. Qin, Orbital milling hole of aerospace Al-alloy with big pitch, *Transactions of Tianjin University*, Vol. ۱۷, pp. ۲۲۹-۲۳۵, ۲۰۱۱.
- [۶] S. Lawal, I. Choudhury, Y. Nukman, Application of vegetable oil-based metalworking fluids in machining ferrous metals—a review, *International Journal of Machine Tools and Manufacture*, Vol. ۵۲, No. ۱, pp. ۱-۱۲, ۲۰۱۲.
- [۷] M. Sadeghi, M. Haddad, T. Tawakoli, M. Emami, Minimal quantity lubrication-MQL in grinding of Ti-۶Al-۴V titanium alloy, *The International Journal of Advanced Manufacturing Technology*, Vol. ۴۴, No. ۵-۶, pp. ۴۸۷-۵۰۰, ۲۰۰۹.
- [۸] R. Iyer, P. Koshy, E. Ng, Helical milling: an enabling technology for hard machining precision holes in AISI D۲ tool steel, *International Journal of Machine Tools and Manufacture*, Vol. ۴۷, No. ۲, pp. ۲۰۵-۲۱۰, ۲۰۰۷.

- [۹] H. Sasahara, M. Kawasaki, M. Tsutsumi, Helical feed milling with MQL for boring of aluminum alloy, *Journal of Advanced Mechanical Design, Systems, and Manufacturing*, Vol. ۶, pp. ۱۰۶۰-۱۰۶۰, ۲۰۰۸.
- [۱۰] J. L. S. Ribeiro, S. B. Diniz, J. C. C. Rubio, A. M. Abrão, Dimensional and Geometric Deviations Induced by Milling of Annealed and Hardened AISI H₁₂ Tool Steel, *American Journal of Materials Science*, Vol. ۶, No. ۱, pp. ۱۴-۲۱, ۲۰۱۲.
- [۱۱] J. Vivancos, C. Luis, J. Ortiz, H. González, Analysis of factors affecting the high-speed side milling of hardened die steels, *Journal of Materials Processing Technology*, Vol. ۱۶۲, pp. ۶۹۶-۷۰۱, ۲۰۰۵.

جدول ۱: پارامترهای مورد بررسی و سطوح آن‌ها

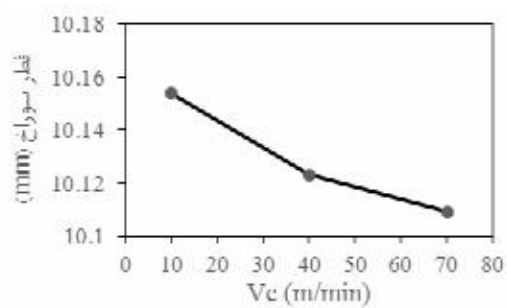
سطوح			فاکتورها
سطح ۳	سطح ۲	سطح ۱	
	۴۵	۳۰	سختی قطعه کار (H) (HRC)
۷۰	۴۰	۱۰	سرعت برشی (Vc) (m/min)
۰/۰۷	۰/۰۴	۰/۰۱	پیشروی (fz) (mm/tooth)
۰/۱۵	۰/۱	۰/۰۵	عمق برش محوری (ap) (mm)
هوا	MQL (گیاهی)	MQL (معدنی)	روان کاری (Lub)

جدول ۲: آرایه طراحی آزمایش ۳^{۱۸} به همراه تلرانس‌های اندازه‌گیری شده

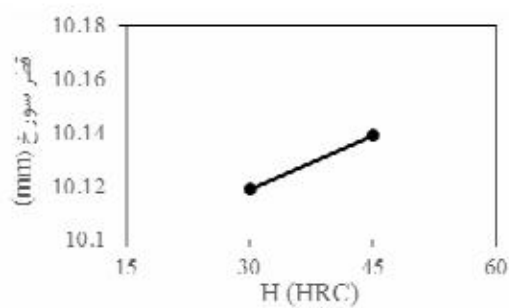
شماره آزمایش	H	Vc	fz	ap	روان کاری	قطر سوراخ	تلرانس گردی
۱	۳۰	۱۰	۰/۰۱	۰/۰۵	گیاهی	۱۰/۱۰	۰/۰۳
۲	۳۰	۱۰	۰/۰۴	۰/۱	معدنی	۱۰/۱۲	۰/۰۳۲
۳	۳۰	۱۰	۰/۰۷	۰/۱۵	هوا	۱۰/۲	۰/۰۳۵
۴	۳۰	۴۰	۰/۰۱	۰/۰۵	معدنی	۱۰/۰۵	۰/۰۳۵
۵	۳۰	۴۰	۰/۰۴	۰/۱	هوا	۱۰/۱۸	۰/۰۳۴
۶	۳۰	۴۰	۰/۰۷	۰/۱۵	گیاهی	۱۰/۱۱	۰/۰۳
۷	۳۰	۷۰	۰/۰۱	۰/۱	گیاهی	۱۰/۰۷	۰/۰۲۵
۸	۳۰	۷۰	۰/۰۴	۰/۱۵	معدنی	۱۰/۱	۰/۰۲۸
۹	۳۰	۷۰	۰/۰۷	۰/۰۵	هوا	۱۰/۱۳	۰/۰۳۴
۱۰	۴۵	۱۰	۰/۰۱	۰/۱۵	هوا	۱۰/۲۲	۰/۰۳۵
۱۱	۴۵	۱۰	۰/۰۴	۰/۰۵	گیاهی	۱۰/۱۳	۰/۰۳۵
۱۲	۴۵	۱۰	۰/۰۷	۰/۱	معدنی	۱۰/۱۵	۰/۰۳۵
۱۳	۴۵	۴۰	۰/۰۱	۰/۱	هوا	۱۰/۱۴	۰/۰۳۲
۱۴	۴۵	۴۰	۰/۰۴	۰/۱۵	گیاهی	۱۰/۱۳	۰/۰۳۱
۱۵	۴۵	۴۰	۰/۰۷	۰/۰۵	معدنی	۱۰/۱۳	۰/۰۳۵
۱۶	۴۵	۷۰	۰/۰۱	۰/۱۵	معدنی	۱۰/۱۱	۰/۰۳
۱۷	۴۵	۷۰	۰/۰۴	۰/۰۵	هوا	۱۰/۱۳	۰/۰۳۳
۱۸	۴۵	۷۰	۰/۰۷	۰/۱	گیاهی	۱۰/۱۱	۰/۰۲۸

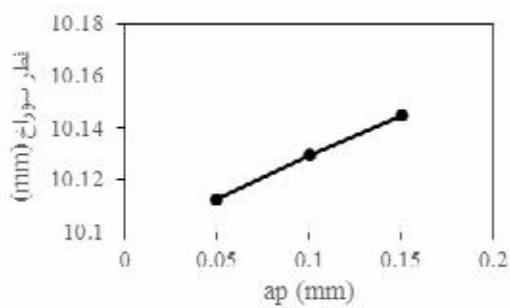
شکل ۱: نمایی از تجهیزات مورد استفاده در آزمایش ها

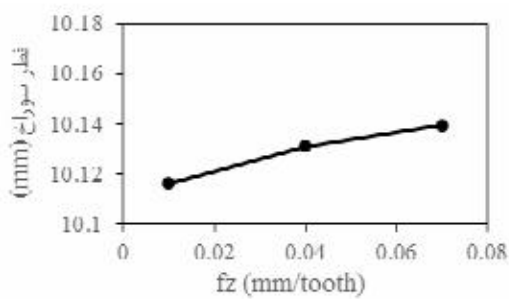
(ب)

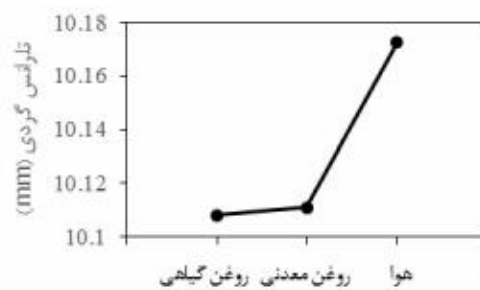
(الف)

(د)

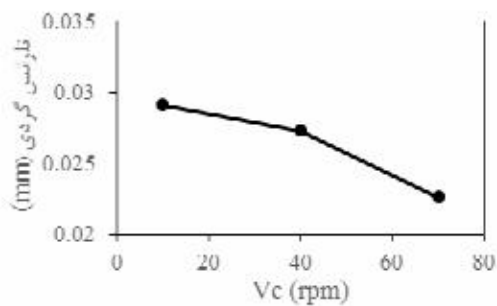
(ج)

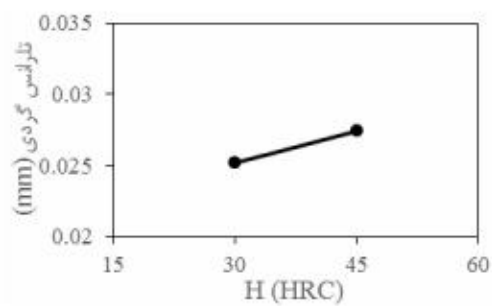
(ه)

شکل ۲: اثر پارامترهای اصلی برش بر قطر سوراخ (الف) سختی قطعه کار (ب) سرعت برشی (ج) پیشروی (د) عمق برش محوری (ه) حالت روان کاری

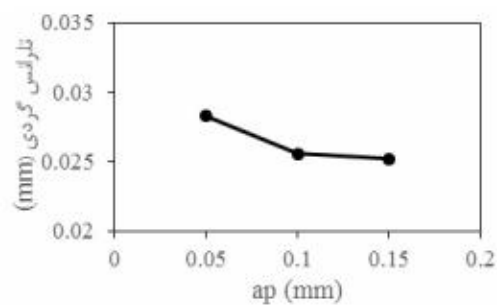
پانزدهمین سمینار ملی مهندسی سطح

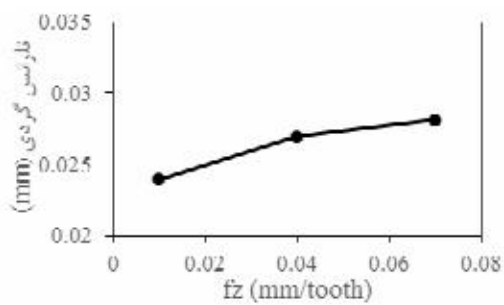
(ب)

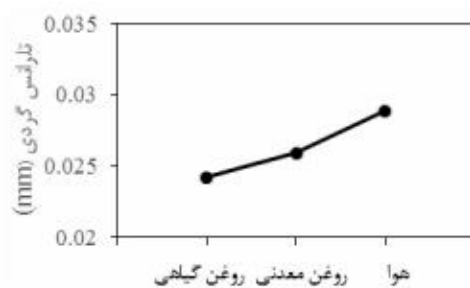
(الف)

(د)

(ج)

(ه)

شکل ۳: اثر پارامترهای اصلی برش بر تلرانس گردی سوراخ الف) سختی قطعه کار ب) سرعت برشی ج) پیشروی د) عمق برش محوری ه) حالت روان کاری